



**Αγρίνιο, 4 Οκτωβρίου 2022**  
**Αρ. Πρωτ.: 4996**

**Προς: Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας**  
**κ. Κωνσταντίνο Σκρέκα**

**Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων**  
**κ. Γεώργιο Γεωργαντά**

**Κοιν.: Βουλευτές Αιτωλοακαρνανίας, Αχαΐας και**  
**Ηλείας**

**Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδας**  
**κ. Νεκτάριο Φαρμάκη**

**Θέμα: «Αναγκαιότητα αύξησης της κρατικής επιδότησης ρεύματος, μέσω του Ταμείου Ενεργειακής μετάβασης, για τα Ελαιοτριβεία εντός της ελαιοκομικής περιόδου».**

**Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί ,**

Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε να σας επισημάνουμε , ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που έχει προκύψει με την παραγωγή του Εθνικού μας προϊόντος το οποίο δεν είναι άλλο από το ελαιόλαδο και παράλληλα να υποβάλλουμε τις προτάσεις μας με την ελπίδα ότι θα γίνουν δεκτές και θα σωθεί η φετινή παράγωγή του πολύτιμου αυτού προϊόντος για την χώρα .

Η χώρα μας είναι η 3<sup>η</sup> σε μέγεθος χώρα παραγωγής ελαιολάδου στον κόσμο, με μέσο όρο παραγωγής 300.000 τόνους ανά έτος που φέτος αναμένεται να είναι αυξημένη κατά 30.000 τόνους, με 500.000 περίπου ιδιοκτήτες ελαιόδεντρων, 1.300 ελαιοτριβεία , 32 Πυρηναιεουργεία και 600 περίπου τυποποιητήρια . Το ελαιόλαδο συμβάλει σημαντικά στο ΑΕΠ της χώρας μας , αφού συμμετέχει περίπου κατά 1 δις ευρώ , αποτελεί άμεσα εξαγωγίμο προϊόν που συμβάλει θετικά στο Εμπορικό Ισοζύγιο, με αύξηση εξαγωγών και παράλληλη εισροή συναλλάγματος για την χώρα . Είναι λοιπόν κατανοητό ότι συμβάλει σημαντικά στην αύξηση των εσόδων του Κράτους



αλλά και στην αύξηση του εισοδήματος των ελαιοπαραγωγών και των οικογενειών τους, καθώς επίσης και του ανθρώπινου δυναμικού που εργάζεται στον ελαιώνα της Ελλάδος.

Δυστυχώς όμως, μετά την αύξηση των τιμών της ηλεκτρικής ενέργειας, τα ελαιοτριβεία που λειτουργούν εποχικά και κατά συνέπεια οι ελαιοπαραγωγοί της χώρας μας δεν θα μπορέσουν να πληρώσουν το αυξημένο αυτό κόστος ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή του πολύτιμου αυτού αγαθού φέτος. Η ξέφρενη άνοδος του ενεργειακού κόστους έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο τον κλάδο των ελαιοτριβείων, άρα και συνολικά όλης της αλυσίδας αξίας του ελαιολάδου, της οποίας το ελαιοτριβείο αποτελεί το βασικό συνδετικό κρίκο.

Έως το 2019, το πραγματικό ενεργειακό κόστος για τα Γ22 βιοτεχνικά Τιμολόγια, όπως αυτά των ελαιοτριβείων, τα οποία έχουν συμφωνημένη ισχύ μεγαλύτερη από 35 KVA, πριν τις αυξήσεις, ήταν 0,078 €/KWh. *(στο παράδειγμα χρησιμοποιείται η τιμή ενός αντιπροσωπευτικού Παρόχου τον Δεκέμβριο 2019)*

Μετά τον υπολογισμό της απαραίτητης ενέργειας σε KWh αλλά και των λοιπών ρυθμιζόμενων χρεώσεων (ΔΕΔΔΗΕ κλπ.) για την παραγωγή ενός τόνου ελαιοκάρπου, το κόστος ρεύματος σε ευρώ έως το 2019 για ένα ελαιοτριβείο ανά τόνο παραγόμενου ελαιόκαρπου, προκύπτει ότι ήταν περίπου 10 ευρώ ο τόνος.

Σήμερα το ενεργειακό κόστος έχει εκτιναχθεί σε 0,80 €/KWh. Υπολογιζόμενης της επιδότησης, η οποία για το μήνα Σεπτέμβριο ήταν 0,34 €/KWh, η τελική τιμή είναι περίπου  $0,80 - 0,34 = 0,46$  €/KWh *(στο παράδειγμα χρησιμοποιείται η τιμή ενός αντιπροσωπευτικού Παρόχου)*. Σημειώνεται ότι υπάρχουν και πάροχοι όπου η τελική τιμή μετά την επιδότηση έφτασε έως 0.60€/KWh.

Έτσι, σήμερα μετά την αύξηση των τιμολογίων ρεύματος, το κόστος για ένα ελαιοτριβείο, ανά τόνο παραγόμενου ελαιόκαρπου θα κυμαίνεται από 10 ευρώ που ήταν το 2019 σε 60 έως 80 ευρώ ο τόνος, ανάλογα με τον πάροχο ηλεκτρικής ενέργειας.

Η μεταβολή αυτή είναι της τάξεως από 600% έως 700% χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αύξηση στις ρυθμιζόμενες χρεώσεις (ΔΕΔΔΗΕ κ.λπ.) αφού υπολογίζεται μόνο η αύξηση στην καταναλισκόμενη ενέργεια (Kwh).



Με δεδομένο ότι έως το 2019 ο μέσος όρος αμοιβής ενός ελαιοτριβείου ήταν περίπου 70 ευρώ ανά τόνο ελαιόκαρπου (*συμπεριλαμβανομένων όλων των εξόδων σε ρεύμα, νερό, εργατικά, αποσβέσεις κ.λπ.*), σήμερα η αμοιβή του ελαιοτριβείου, χωρίς να υπολογιστεί καμία άλλη αύξηση (*υλικά, ανταλλακτικά, εργατικά, νερό κ.α*), παρά μόνο οι αυξήσεις στην ενέργεια, προκειμένου να καλύψει τις αυξήσεις του ρεύματος αυτές, θα πρέπει να αυξηθεί από 130 έως 150 ευρώ ανά τόνο ελαιόκαρπου κι αν υπολογιστούν και οι υπόλοιπες αυξήσεις (*εργατικά, ανταλλακτικά, νερό κλπ.*) η αμοιβή του ελαιοτριβείου η αλλιώς το εκθλιπτικό δικαίωμα θα πρέπει να φθάσει έως 180 ευρώ ανά τόνο ελαιοκάρπου. Αν μετατρέψουμε αυτόν τον υπολογισμό της αμοιβής, σε ποσοστό επί του παραγόμενου ελαιολάδου, δηλαδή σε αμοιβή με ελαιόλαδο, ο οποίος είναι κι αυτός ένας τρόπος αμοιβής στην περίπτωση που ελαιοπαραγωγός δεν έχει χρήματα, αλλά πληρώνει με ελαιόλαδο, τότε θα έπρεπε να προσεγγίσουμε τα επίπεδα αμοιβής άνω του 25% με 30 % επί του παραγόμενου ελαιολάδου.

Είναι όμως αδύνατο να καταβληθεί από τον παραγωγό, αφού το εισόδημα που θα αντλήσει από την πώληση του ελαιολάδου, οριακά θα φθάσει να καλύψει τα δικά του έξοδα συγκομιδής και είναι ορατός ο κίνδυνος μεγάλες ποσότητες ελαιοκάρπου, να μην συγκομιστούν.

Από τα παραπάνω αδιαμφισβήτητα δεδομένα είναι προφανές ότι η ελαιοσυγκομιδή και η άλεση για την παραγωγή ελαιολάδου οδηγεί σε αδιέξοδο αφού είτε θα κληθούν οι ελαιοπαραγωγοί να επωμιστούν τις αυξήσεις των τιμολογίων καταβάλλοντας μία υπέρογκη αμοιβή στο ελαιοτριβείο, στην οποία μάλιστα θα πρέπει να προσθέσουν και τα υπόλοιπα κόστη για την καλλιέργεια και τη συγκομιδή, που ήδη έχουν εκτιναχθεί στα ύψη, είτε θα κληθούν οι ελαιοτριβείς να απορροφήσουν αυτό το επιπλέον ενεργειακό κόστος, οικονομικά αδύνατον μέσα στα υφιστάμενα νόμιμα όρια.

Συμπερασματικά, λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη εργατικών χεριών, τα ανεβασμένα μεροκάματα και το κόστος του ελαιοτριβείου, ένα σημαντικό μέρος της παραγωγής, θα μείνει ασυγκόμιστο, ενώ αναπόφευκτα θα δημιουργηθούν εντάσεις αλλά και χρέη των παραγωγών προς τα ελαιοτριβεία. Τα δε ελαιοτριβεία πέραν των όποιων προβλημάτων με τους παραγωγούς, αναπόφευκτα θα δημιουργήσουν και ένα κύκλο χρεών απέναντι στους δικούς τους προμηθευτές και ειδικότερα στους παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας.

Αδιέξοδο δεν θα υπάρξει, μόνο αν υπάρξει, η αναγκαία πολιτική βούληση άρσης τους.



Είναι αναγκαίο λοιπόν και αποτελεί πρόταση μας , να εξισωθεί η επιδότηση ρεύματος των ελαιοτριβείων τουλάχιστον με εκείνη των αρτοποιείων και της βιομηχανίας και βιοτεχνίας άρτου και ειδικότερα :

Για χρονική περίοδο ίση με το πεντάμηνο της ελαιοσυγκομιδής , (που αναλόγως με την περιοχή , είναι από τον Οκτώβριο έως τον Φεβρουάριο.) , για τις επιχειρήσεις που έχουν στην δραστηριότητα τους είτε ως κύρια είτε ως δευτερεύουσα δραστηριότητα τον ΚΑΔ του ελαιοτριβείου, (10412302/ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΚΘΛΙΨΗΣ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΛΑΙΟΥΧΩΝ ΣΠΟΡΩΝ), η Κρατική Επιδότηση μέσω του Ταμείου Ενεργειακής Μετάβασης , ανεξαρτήτως ισχύος παροχής, να αυξηθεί και να ανέλθει τουλάχιστον σε 0,604 €/KWh .

Το ποσό των 0,604 €/KWh είναι αυτό που έχει εγκριθεί ως επιδότηση ρεύματος για τα αρτοποιεία και τις βιοτεχνίες, βιομηχανίες άρτου κατά το μήνα Σεπτέμβριο. Συνεπώς τα ελαιοτριβεία πρέπει να εξισωθούν στην επιδότηση ρεύματος τουλάχιστον ή και παραπάνω με τα αρτοποιεία και τις βιομηχανίες, βιοτεχνίες άρτου για τους μήνες μόνο συγκομιδής του ελαιόκαρπου, έτσι ώστε το κόστος ρεύματος για την ελαιοποίηση του καρπού να φτάσει στα επίπεδα τουλάχιστον 0,078 €/KWh.

Η παραπάνω πρόταση η οποία είναι αντικειμενική και απολύτως υλοποιήσιμη , θα είναι και αποτελεσματική, αν δεν υπάρξουν άλλες αιφνιδιαστικές καταστάσεις στην παγκόσμια αγορά .

Διαφορετικά η φετινή ελαιοκομική περίοδος 2022-2023 για την οποία, όλοι οι εμπλεκόμενοι προσδοκούν να αποτελέσει την πιο ευνοϊκή σύμπτωση μεγάλης παραγωγής με ικανοποιητικές τιμές συνολικής αξίας άνω του ενός δις ευρώ, κινδυνεύει να οδηγηθεί σε μια ανεπανάληπτη χωρίς προηγούμενο, αδικαιολόγητη καταστροφή.

Τέλος σε περίπτωση που υπάρξουν προβλήματα επάρκειας και στην περίπτωση που απευχόμαστε να χρειασθεί η ΡΑΕ να καταρτίσει Σχέδιο Προληπτικής Δράσης για περιορισμό στην κατανάλωση της ηλεκτρικής ενέργειας, θα πρέπει τα ελαιοτριβεία σε όλη την επικράτεια να ενταχθούν στους κατά Προτεραιότητα τροφοδοτούμενους Καταναλωτές, αφού λειτουργούν εποχικά , με μεγάλο φόρτο εργασίας, λόγω ακριβώς της συγκέντρωσης παραγωγής σε λίγο χρόνο και τυχόν διακοπές ρεύματος θα έχουν ως αποτέλεσμα, την αδυναμία ελαιοποίησης του ελαιόκαρπου, την υποβάθμιση του και τελικά την καταστροφή του αφού ο ελαιόκαρπος που προορίζεται για την παραγωγή ελαιολάδου είναι φυσικό προϊόν που δεν αποθηκεύεται.



αποτέλεσμα, την αδυναμία ελαιοποίησης του ελαιόκαρπου, την υποβάθμιση του και τελικά την καταστροφή του αφού ο ελαιόκαρπος που προορίζεται για την παραγωγή ελαιολάδου είναι φυσικό προϊόν που δεν αποθηκεύεται.

Με εκτίμηση,

Οι Πρόεδροι,



Αιτωλοακαρνανίας

Αχαΐας

Παναγιώτης Τσιχριτζής

Πλάτωνας Μαρλαφέκας



Κωνσταντίνος Νικολούτσος